

opstå, og det er med til at fange interessen med hensyn til: Hvad er det, man ønsker at informere om her?

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg vil godt stille et tillægsspørgsmål, for jeg synes heller ikke rigtig, ministeren har svaret på de mange spørgsmål, der er blevet stillet i denne sag: Hvis det forekommer i dagligdagen, som det forekommer i pjecen, hvad sker der så i det konkrete tilfælde? Det må ministeren da som den øverste ansvarlige kunne svare helt klart og konkret på i stedet for at henvise til domstolene.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Det tager de konkrete myndigheder stilling til på stedet, når sådan noget sker. Men det kan da godt være, at det somme tider er sådan, at politiet lader noget passere, hvis det nu er den måde, der skabes mest ro omkring sagen på det pågældende sted. Det kan være, at politiet i nogle tilfælde skrider ind og foretager sig noget andet; det kan jeg ikke sige ud fra det billede.

Billedet skildrer en situation, som den kan opstå i dagligdagen, og den er altså så brugt som illustration her; andet kan jeg ikke sige om det.

Svend Aage Jensby (V):

Kan ministeren forestille sig, at det nu med teksten i pjecen, hvor der bl.a. står: »Du kan klage over politiets arbejde i bred forstand«, vil vælte ind med klager, således at politifolkene skal bruge deres tid, også under den nye ordning, til at udfærdige notitser, til at afgive forklaringer til statsadvokaterne, og at statsadvokaterne skal bruge deres kræfter på at afgøre disse klager, som hen ad vejen – det viser den gamle ordning jo – er grundløse og det rene sniksnak?

Kan ministeren forestille sig, at teksten giver anledning til et sådant fuldstændig meningsløst ressourceforbrug?

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Det er ikke mit indtryk efter det, jeg har fået at vide indtil nu om, hvad der er kommet af klager, at det vil ende med det. Men det er nok mit indtryk, at der i hvert fald i starten vil være flere klager efter den nye ordning end efter den gamle.

Med hensyn til ressourceforbrug er det selvfølgelig noget, vi løbende vil følge, og vi vil også, når der er gået et kvartal, se på, hvor mange klager der er kommet.

Jeg tror, man skal være forsigtig med bare at sige, at borgernes klager er sniksnak. Jeg tror, man skal være forsigtig med at anføre den slags ting. I nogle tilfælde er de uberettigede, så bliver de også afvist, og det tror jeg ikke ville kræve den helt store sagsbehandling.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1207

11) Til justitsministeren af:

Svend Aage Jensby (V):

»Kan ministeren oplyse antallet af de klager over politiet, der indtil den 25. januar 1996 er indløbet til statsadvokaterne efter indførelsen af politiklageordningen, og skønner statsadvokaterne, at man med de ressourcer, der er til rådighed, vil være i stand til at behandle klagerne, uden at andre opgaver må udsættes?«

Skriftlig begrundelse

Det forekommer interessant at få konsekvenserne af den nye klageordning oplyst.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Der spørges om, hvor mange klager der er kommet; det var det, jeg lige var inde på før.

Jeg kan sige, at jeg har fået oplysning fra Rigsadvokaten og de regionale statsadvokater. En sammentælling af de indberetninger, ministeriet har modtaget fra statsadvokaterne, viser, at der indtil den 25.-26. januar i år var indkommet 138 klager. Tallene dækker over såvel adfærdsklager som anmeldelser om strafbart forhold. Tallene fra de enkelte statsadvokaturer ligger i størrelsesordenen 15 til 20 sager, mens Statsadvokaten for Sjælland har fået flere og skiller sig ud. Her har man modtaget 56 klager.

Med hensyn til ressourcespørgsmålet kan jeg oplyse, at statsadvokaterne generelt har anført, at det er for tidligt at vurdere, hvorvidt statsadvokaterne har de fornødne ressourcer til behandling af politiklagenævnsager. Denne opfattelse har Rigsadvokaten tilsluttet sig. Dog har Statsadvokaten for Sjælland, der som nævnt på indeværende tidspunkt har modtaget 56 klager, allerede nu udtalt, at andre opgaver må udsættes af hensyn til behandlingen af politiklagenævnsagerne.